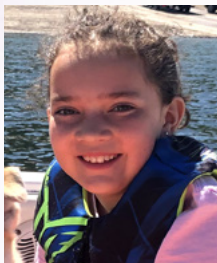

Več časa z Maxom

**Ashlyn B., dvanajst let,
Washington, ZDA**

Nekoč sem šla z družino, nekaj prijatelji in psom Maxom taborit na plažo. Ves dan smo plavali in se igrali. Ko pa se je stemnilo, smo gledali ognjemet. Imeli smo se fantastično.

Ko je bilo ognjemeta konec, sem šla iskat Maxa. A ga ni bilo več! Prestrašila sem se in zavpila, da je Max izginil. Ko smo ga iskali v gozdu, so mi po licih polzele solze. Začutila sem, kako mi tihi glas pravi, naj molim, zato sem. Toda vse moje telo je bilo mlahavo kakor lutka in zbala sem se za Maxa.

Nismo ga našli, zato smo se vrnili k šotoru. Še naprej sem molila v mislih, vendar sem začela izgubljati upanje. V solzah sem zaspala.

Nekaj ur kasneje sta me starša dregnili, da sem se zbudila. Max je sedel poleg

mene! Starša sta slišala zvok Maxove ovratnice, ki je cingljala pred našim šotorom. Tesno sem ga prijela in se tiho zahvalila Bogu, ker je uslišal moje molitve.

Tri leta kasneje si je Max poškodoval hrbet in trpel hude bolečine. Niso ga mogli ozdraviti, zato smo se morali posloviti. Nebeški Oče me je potolažil in mi naklonil mir. Sveti Duh me je opomnil, da smo pred tremi leti skoraj izgubili Maxa, a Bog ga nam je pomagal najti. Hvaležna sem, da nam je dal več časa za ljubezen do Maxa.

Vem, da Bog odgovarja na molitve in nudi tolažbo v preizkušnjah. Odkupna daritev Jezusa Kristusa je za vse. Tako hvaležna sem za to, kar sta Jezus Kristus in nebeški Oče naredila za mojo družino in zame. ●

